

Věc T-340/04

France Télécom SA

v.

Komise Evropských společenství

„Hospodářská soutěž – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Loajální spolupráce s vnitrostátními soudy – Loajální spolupráce s vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž – Článek 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 – Odůvodnění – Přiměřenost – Nový žalobní důvod – Nepřípustnost“

Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 8. března 2007 II - 579

Shrnutí rozsudku

- 1. Hospodářská soutěž – Správní řízení – Kontrolní pravomoc Komise – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Povinnost uvést odůvodnění – Rozsah (Nařízení Rady č. 1/2003 čl. 20 odst. 4)*

2. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Žádost o pomoc určená vnitrostátním orgánům*
(Nařízení Rady č. 1/2003 čl. 20 odst. 7 a 8)
3. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Kontrolní pravomoc Komise – Povinnost loajální spolupráce s vnitrostátními orgány – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Soudní přezkum – Rozsah*
(Články 10 ES, 81 ES a 82 ES; nařízení Rady č. 1/2003 čl. 20 odst. 4, 7 a 8)
4. *Hospodářská soutěž – Rozdělení pravomoci mezi Komisi a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž – Právo Komise rozhodnout o provedení kontroly ve věci, v níž probíhá přezkum před vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž – Povinnost loajální spolupráce s vnitrostátními orgány – Rozsah*
(Nařízení Rady č. 1/2003, čl. 11 odst. 1 a 6, a čl. 13 odst. 1)
5. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Kontrolní pravomoc Komise – Použití rozhodnutí o kontrole – Posuzovací pravomoc Komise – Meze*
(Nařízení Rady č. 1/2003, článek 20)
6. *Řízení – Předložení nových žalobních důvodů v průběhu řízení – Podmínky*
[Jednací řád Soudu, čl. 44 odst. 1 písm. c) a čl. 48 odst. 2]

1. Rozhodnutí, kterým Komise při výkonu pravomocí, které jí svěřuje nařízení č. 1/2003 k zajištění dodržování pravidel hospodářské soutěže Společenství ze strany podniků, a na základě článku 20 tohoto nařízení, nařizuje kontrolu, musí podle odstavce 4 uvedeného článku a judikatury obsahovat odůvodnění s určitými podstatnými náležitostmi tak, aby byla prokázána odůvodněnost zamýšlené kontroly v dotyčných podnicích a aby si tyto podniky mohly uvědomit rozsah své povinnosti spolupráce při zachování svých práv obhajoby. Musí tedy uvádět předmět a účel kon-

trolu tím, že popisuje charakteristické rysy domnělého protiprávního jednání, označuje domnělý relevantní trh, povahu domnělého protiprávního jednání, vysvětlit způsob, jakým se podnik, který je předmětem kontroly, údajně dopustil protiprávního jednání, uvést to, co je předmětem šetření, a skutečnosti, kterých se má týkat kontrola, pravomoci svěřené vyšetřovatelům Společenství, datum zahájení kontroly, sankce podle článků 23 a 24 nařízení č. 1/2003 a možnost přezkumu rozhodnutí Soudem. Komise má rovněž povinnost podrobně uvést, že má k dispozici poznatky

a závažné indicie hmotného charakteru, na jejichž základě má podezření, že podnik, na který se vztahuje kontrola, se dopustil protiprávního jednání.

v samotném rozhodnutí nařizujícím kontrolu nebo mu mohou být předány Komisí jiným způsobem než prostřednictvím tohoto rozhodnutí.

Posouzení, zda je takové rozhodnutí dostatečně odůvodněno, se musí provést podle souvislostí, za kterých bylo přijato.

(viz bod 110)

(viz body 49–53, 58)

2. Podle čl. 20 odst. 8 nařízení č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] přísluší vnitrostátnímu soudu, kterému byla podána žádost o povolení podle čl. 20 odst. 7 tohoto nařízení, aby přezkoumal, zda je rozhodnutí Komise nařizující kontrolu pravé a zda navrhovaná donucovací opatření za účelem provedení kontroly nejsou svévolná nebo nepřiměřená vzhledem k předmětu této kontroly, a Komise má povinnost poskytnout mu pro tento účel některé informace.
3. Pokud jde o kontroly, které může provádět Komise k zajištění dodržování pravidel hospodářské soutěže Společenství ze strany podniků, nařízení č. 1/2003 ve svém článku 20 jasně rozlišuje mezi jednak rozhodnutími přijatými Komisí na základě odstavce 4 tohoto článku, a jednak žádostí o pomoc podanou soudnímu orgánu na základě jeho odstavce 7.

Zatímco k přezkumu legality rozhodnutí přijatého Komisí na základě čl. 20 odst. 4 nařízení jsou příslušné pouze soudy Společenství, náleží naopak samotnému vnitrostátnímu soudu, ke kterému byla podána žádost o povolení donucovacích opatření na základě čl. 20 odst. 7 nařízení, aby případně ve spolupráci se Soudním dvorem v rámci řízení o předběžné otázce a s výhradou pří-

Z čl. 20 odst. 8 nařízení č. 1/2003 a z judikatury nicméně vyplývá, že se tyto údaje mohou nacházet jinde než

padných vnitrostátních opravných prostředků určil, zda mu informace předané Komisí v rámci této žádosti umožňují provést přezkum, který mu ukládá čl. 20 odst. 8 nařízení, a vyslovit se užitečně k žádosti, která mu byla předložena.

Vnitrostátní soudní orgán, ke kterému byla podána žádost podle článku 20 odst. 7 nařízení, má podle odstavce 8 tohoto článku a podle judikatury možnost požádat Komisi o podrobné vysvětlení zejména důvodů, na základě kterých má Komise podezření, že došlo k jednání v rozporu s články 81 ES a 82 ES, závažnosti předpokládaného protiprávního jednání a povahy účasti dotčeného podniku. Přezkum Soudu, který by již z povahy věci mohl vést ke konstatování, že informace, které Komise poskytla tomuto orgánu, jsou nepostačující, by znamenal přezkum posouzení dostatečnosti těchto informací Soudem, které již provedl uvedený soudní orgán. Tento přezkum však nelze připustit, jelikož posouzení provedené vnitrostátním soudním orgánem podléhá jedině přezkumům vyplývajícím z vnitrostátních opravných prostředků, které jsou k dispozici proti rozhodnutím tohoto orgánu.

Z tohoto důvodu musí být jako nerelevantní odmítnuty argumenty dotčeného podniku vznesené na podporu žaloby

namířené proti rozhodnutí Komise o nařízení kontroly, ve kterých tvrdí, že toto rozhodnutí v rozporu s povinností loajální spolupráce s vnitrostátními orgány, která Komisi přísluší podle článku 10 ES, neobsahovalo dostatečné informace k tomu, aby umožnilo vnitrostátnímu soudu, který se zabývá žádostí o povolení donucovacích opatření, rozhodnout za plné znalosti věci.

(viz body 119, 122–125)

4. I když čl. 11 odst. 1 nařízení č. 1/2003 stanoví obecné pravidlo, podle kterého musí Komise a vnitrostátní orgány úzce spolupracovat, neukládá Komisi povinnost zdržet se provedení kontroly ve věci, kterou zároveň projednává vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž.

Z tohoto ustanovení také nelze vyvodit, že pokud určitý vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž zahájil šetření konkrétního skutkového stavu, je Komisi okamžitě zabráněno zabývat se daným případem nebo se o něj předběžně zajímat. Z požadavku spolupráce uvedeného v tomto ustanovení naopak vyplývá, že tyto dva orgány mohou, alespoň v předběžných stádiích, jako jsou šetření, pracovat souběžně.

Z článku 11 odst. 6 nařízení č. 1/2003 tak vyplývá, že zásada spolupráce znamená, že Komise a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohou, alespoň v předběžných stádiích případů, které projednávají, pracovat souběžně. Toto ustanovení totiž stanoví, že je Komisi ponechána možnost zahájit řízení za účelem přijetí určitého rozhodnutí, i když vnitrostátní orgán již v daném případě jedná, s výhradou pouhé konzultace dotyčného vnitrostátního orgánu. Proto musí mít Komise *a fortiori* pravomoc takovou kontrolu provést. Rozhodnutí nařizující kontrolu totiž představuje pouze přípravný akt pro jednání ve věci samé, který nezahrnuje formální zahájení řízení ve smyslu výše uvedeného čl. 11 odst. 6, jelikož takové rozhodnutí o kontrole samo o sobě nevjadřuje vůli Komise přijmout rozhodnutí ve věci samé.

Z čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1/2003 navíc pouze vyplývá pro dotyčný orgán možnost, aby přerušil řízení nebo zamítl stížnost z důvodu, že se případem zabývá jiný orgán pro hospodářskou soutěž. Nevyužití této možnosti proto nemůže představovat ze strany Komise nesplnění povinnosti loajální spolupráce s orgány

pro hospodářskou soutěž členských států.

(viz body 128–130)

5. Dodržení zásady proporcionality předpokládá, že pokud Komise rozhodne na základě článku 20 nařízení č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] provést kontrolu, nezpůsobí zamýšlená opatření nepřiměřené a nepřijatelné následky vzhledem k cílům sledovaným dotyčnou kontrolou. Volba Komise mezi kontrolou provedenou na základě pouhého zmocnění a kontrolou nařízenou rozhodnutím však nezávisí na takových okolnostech, jako je zvláštní závažnost situace, mimořádná naléhavost nebo nezbytnost absolutního uvážení, ale na nutnosti přiměřené kontroly s ohledem na zvláštní okolnosti projednávaného případu. Proto pokud je účelem rozhodnutí o kontrole pouze umožnit Komisi shromáždit nezbytné poznatky k posouzení případné existence porušení Smlouvy, takové rozhodnutí neporušuje zásadu proporcionality.

V zásadě přísluší Komisi, aby posoudila, zda je určitá informace nezbytná

k odhalení protiprávního jednání porušujícího pravidla hospodářské soutěže, a i když již Komise má určité indicie nebo i důkazy o existenci určitého protiprávního jednání, může se legitimně domnívat, že je nezbytné nařídit doplňující ověření, která jí umožní lépe vymezit protiprávní jednání nebo jeho dobu trvání.

(viz body 147–148)

ních důvodů a že předložení nových žalobních důvodů v průběhu řízení je zakázáno, ledaže se tyto žalobní důvody zakládají na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Přitom skutečnost, že se žalobce během řízení před Soudem dozvěděl určitý skutkový údaj, neznamená, že tento údaj představuje skutkovou okolnost, která vyšla najevo v průběhu řízení. Je ještě třeba, aby se tento žalobce nemohl o tomto údaji dozvědět dříve.

6. Z ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) a čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Soudu vyplývá, že žaloba musí uvádět předmět sporu a obsahovat stručný popis žalob-

(viz bod 164)